

נטילת המזוזות כשיוצא מן הבית

1. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף קב עמוד א

תנו רבנן: המשכיר בית לחבירו - על השוכר לעשות לו מזוזה, וכשהוא יוצא - לא יטלנה בידו ויוצא. ומנכרי - נוטלה בידו ויוצא.

2. תלמוד בבלי מסכת שבת דף כב עמוד א

איתמר, רב אמר: אין מדליקין מנר לנר, ושמואל אמר: מדליקין. רב אמר: אין מתירין ציצית מבגד לבגד, ושמואל אמר: מתירין מבגד לבגד.

3. תוספות מסכת שבת דף כב עמוד א

רב אמר אין מתירין מבגד לבגד - ושמואל אמר מתירין אף על גב דשמואל גופי' סבר דחובת טלית היא אפ"ה מתירין כיון שעושהו לצורך בגד אחר וגבי מזוזה שנענש שמא לא היה בדעתו להניח בבית אחר א"נ מזוזה שאני שעשויה להציל מן המזיקין. . . .

4. רש"י מסכת פסחים דף ד עמוד א

חובת הדר - לפי שהיא משמרתו, וכתוב ביתך - ביאתך, נכנס ויוצא בה. . . .

5. רמב"ם הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה פרק ה

הלכה ד

מנהג פשוט שכותבים על המזוזה מבחוץ כנגד הריח שבין פרשה ג לפרשה שדי ואין בזה הפסד לפי שהוא מבחוץ, אבל אלו שכותבין מבפנים שמות המלאכים או שמות קדושים או פסוק או חותמות הרי הן בכלל מי שאין להם חלק לעולם הבא, שאלו הטפשים לא די להם שבטלו המצוה אלא שעשו מצוה גדולה שהיא יחוד השם של הקדוש ברוך הוא ואהבתו ועבודתו כאילו הוא ד קמיע של הניית עצמן כמו שעלה על לבם הסכל שזהו דבר המהנה בהבלי העולם.

6. שולחן ערוך יורה דעה הלכות מזוזה סימן רפו

סעיף א

(א') אלו המקומות (א) שחייבים במזוזה: אחד שערי בתים ושערי חצרות, א א' { מדינות ועיירות, ב (ב) א [א <א> ב' { רפת בקר ג ולולין ואוצרות יין ושמן ד (ב') ובית האשה ובית השותפים, ה כולם ג' { חייבים. הגה: ב [ודוקא כשבית השותפים ישראלים, ו {א} אבל בית (ג) <ב> של ישראל ועובד כוכבים ד' { פטור ממזוזה (מרדכי ספ"ק דעבודת כוכבים) ז ג [וכן חצירות או עיירות <ג> ה' { שמקצת עובדי כוכבים דרים שם, פטורין ממזוזה (חידושי אגודה פ"ק דיומא).